

Ο Μικρός Σβώλος από Πηλό

της Νταϊάνα Ένγκελ

Πολύ ψηλά, σ' έναν παλιό πύργο, υπήρχε ένα εργαστήριο. Ήταν ένα εργαστήριο κεραμικής, γεμάτο βαρέλια με πολύχρωμα βερνίκια, τροχούς αγγειοπλαστικής, καμίνους και, φυσικά, πηλό. Κοντά στο παράθυρο βρισκόταν ένα μεγάλο ξύλινο καλάθι με βαρύ καπάκι. Εκεί φύλαγαν τον πηλό. Τέρμα στον πάτο, ζουληγμένος στη γωνία, υπήρχε ο παλαιότερος σβώλος από πηλό. Ούτε που θυμόταν πότε ήταν η τελευταία φορά που τον έπιασαν. Είχε περάσει πολύς καιρός. Κάθε μέρα το βαρύ καπάκι άνοιγε. Χέρια απλώνονταν και άρπαζαν γρήγορα σακούλες ή μπάλες από πηλό. Ο μικρός σβώλος από πηλό άκουγε τους χαρούμενους ήχους των ανθρώπων, που ήταν απασχολημένοι με τη δουλειά τους.

«Πότε θα έρθει η σειρά μου;» αναρωτήθηκε. Με κάθε μέρα που περνούσε στο σκοτάδι του καλάθιού, ο μικρός σβώλος από πηλό έχανε τις ελπίδες του.

Μια μέρα ήρθε στο εργαστήριο μια μεγάλη ομάδα παιδιών με τη δασκάλα τους. Πολλά χέρια απλώθηκαν μέσα στο καλάθι. Ο μικρός σβώλος από πηλό ήταν ο τελευταίος τον οποίο διάλεξαν, αλλά είχε βγει έξω!

«Αυτή είναι η μεγάλη μου ευκαιρία!» σκέφτηκε, μισοκλείνοντας τα μάτια απ' το φως.

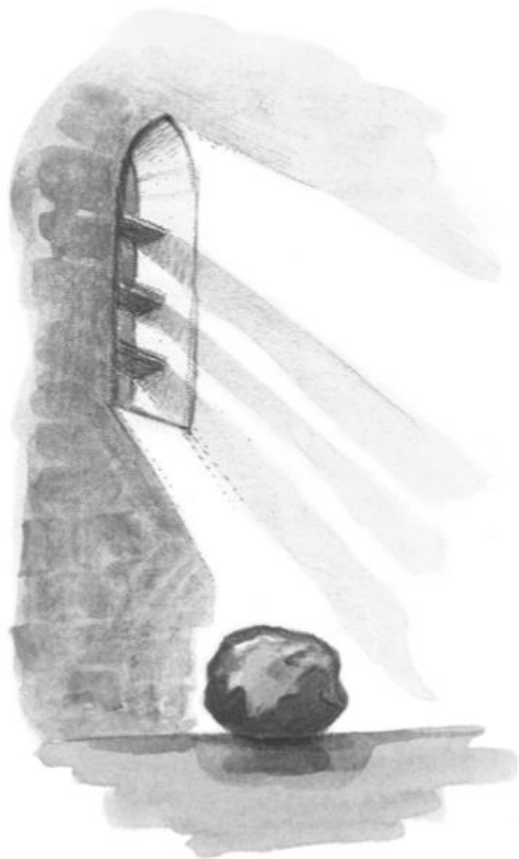
Ένα αγόρι έβαλε τον πηλό στον τροχό αγγειοπλαστικής, περιστρέφοντάς τον όσο πιο γρήγορα μπορούσε. «Πλάκα έχει!» σκέφτηκε ο μικρός σβώλος από πηλό. Το αγόρι προσπάθησε να τραβήξει τον πηλό προς τα πάνω, καθώς γύριζε ο τροχός. Ο μικρός σβώλος από πηλό ένιωσε ενθουσιασμό που θα μετατρεπόταν σε κάτι! Αφού προσπάθησε να φτιάξει ένα μπολ, το αγόρι τα παράτησε. Πίεσε και σχημάτισε τον πηλό σε μια ωραία μπάλα.

«Ωρα να καθαρίσετε» είπε η δασκάλα. Το εργαστήριο γέμισε με τους ήχους των παιδιών, που έτριβαν και σκούπιζαν και έπλεναν και στέγνωναν. Νερά έσταζαν παντού.

Το αγόρι έριξε άγαρμπα τον σβώλο από πηλό κοντά στο παράθυρο και όρμησε να βρει τους φίλους του. Μετά από λίγο, το εργαστήριο άδειασε. Το δωμάτιο ήταν ήσυχο και σκοτεινό. Ο μικρός σβώλος από πηλό

τρομοκρατήθηκε. Όχι μόνο του έλειπε η υγρασία του καλαθιού, αλλά ήξερε ότι κινδύνευε.

«Τελείωσε» σκέφτηκε. «Θα καθίσω εδώ και θα στεγνώσω μέχρι να γίνω πέτρα».

Κάθισε δίπλα στο ανοικτό παράθυρο, ανήμπορος να κινηθεί, νιώθοντας την υγρασία να τον εγκαταλείπει. Το φως του ήλιου έπεσε και το νυχτερινό αεράκι φύσηξε, μέχρι που ο σβώλος σκλήρυνε σαν πέτρα. Είχε γίνει τόσο σκληρός που σχεδόν δεν μπορούσε να σκεφτεί. Το μόνο που ήξερε ήταν ότι πλημύριζε από απελπισία.

Μα κάπου βαθιά μέσα στον μικρό σβώλο από πηλό, είχε απομείνει μια μικροσκοπική σταγόνα υγρασίας και αρνιόταν να την αφήσει να φύγει.

«Βροχή» σκέφτηκε.

«Νερό» αναστέναξε.

«Σε παρακαλώ» ψέλλισε, τέλος, ο στεγνός και απεγνωσμένος του εαυτός.

Ένα σύννεφο που περνούσε λυπήθηκε τον μικρό σβώλο από πηλό και τότε συνέβη κάτι εκπληκτικό. Τεράστιες σταγόνες βροχής χτυπούσαν από το ανοικτό παράθυρο, πέφτοντας πάνω στον μικρό σβώλο από πηλό. Έβρεχε όλη τη νύχτα και μέχρι το πρωί ήταν όσο μαλακός όσο ο παλιός του εαυτός.

Φωνές πλησίαζαν στο εργαστήρι.

«Ωχ, όχι» είπε η γυναίκα. Ήταν αγγειοπλάστρια, που χρησιμοποιούσε συχνά το εργαστήρι. «Κάποιος άφησε ανοικτό το παράθυρο όλο το Σαββατοκύριακο! Πρέπει να καθαρίσουμε τις βρωμιές. Μπορείς να δουλέψεις με λίγο πηλό μέχρι να βρω τις πετσέτες» είπε στην κόρη της.

Το κοριτσάκι είδε τον σβώλο από πηλό να κάθεται κοντά στο παράθυρο.

«Αυτός φαίνεται να είναι ο τέλειος σβώλος για μένα» είπε.

Σε λίγο πιάζει και ζύμωνε τον πηλό σε ευχάριστα σχήματα. Για τον μικρό σβώλο από πηλό, τα δάχτυλά της ήταν ονειρεμένα.

Το κορίτσι σκεφτόταν όσο δούλευε και τα χέρια της κινούνταν με σκοπό. Ο μικρός σβώλος από πηλό ένωσε να του δίνουν απαλά ένα στρογγυλεμένο, βαθουλό σχήμα. Λίγα τσιμπήματα και απέκτησε λαβή.

«Μανούλα, μανούλα» φώναξε το κορίτσι, «Έφτιαξα ένα φλιτζάνι!»

«Είναι υπέροχο!» είπε η μητέρα της. «Βάλε το στο ράφι και θα το ψήσουμε στην κάμινο. Μετά μπορείς να το βάψεις με όποιο χρώμα θέλεις».

Σύντομα, το μικρό φλιτζάνι ήταν έτοιμο να το πάνε στο νέο του σπίτι. Τώρα ζει σε ένα ράφι στην κουζίνα, δίπλα στα υπόλοιπα φλιτζάνια και τα πιατάκια και τις κούπες. Είναι όλα πολύ διαφορετικά και κάποια είναι πολύ όμορφα.

«Πρόγευμα!» φωνάζει η μητέρα, βάζοντας το νέο φλιτζάνι στο τραπέζι και γεμίζοντάς το με ζεστή σοκολάτα.

Το κοριτσάκι το κρατάει προσεκτικά. Πόσο ευτυχισμένος νιώθει ο σβώλος από πηλό με τις λείες γραμμές τού νέου του σχήματος. Πόσο καλά κάνει τη δουλειά του!

Το μικρό φλιτζάνι κάθεται υπερήφανα. «Επιτέλους, επιτέλους είμαι κάτι».

Ερωτήσεις

1. Να αριθμήσεις τις παρακάτω προτάσεις με βάση τη σειρά με την οποία έγιναν τα γεγονότα στην ιστορία. Ο αριθμός 1 έχει ήδη συμπληρωθεί.

- ___ Η βροχή έκανε τον σβώλο από πηλό υγρό και μαλακό.
___ Ένα αγόρι προσπάθησε να μετατρέψει τον σβώλο από πηλό σε μπολ.
___ Ένα κορίτσι μετέτρεψε τον σβώλο από πηλό σε φλιτζάνι.
___ Ο σβώλος από πηλό στέγνωσε.
1 Ο σβώλος από πηλό ήταν στο καλάθι.

2. Γιατί ο σβώλος από πηλό ήταν στο καλάθι για τόσο καιρό;

3. Στην αρχή της ιστορίας, τι ευχήθηκε ο σβώλος από πηλό;

4. Γιατί έβγαλαν, τελικά, τον πηλό από το καλάθι;

- Ⓐ Όλοι οι άλλοι σβώλοι από πηλό είχαν χρησιμοποιηθεί.
Ⓑ Ήταν πάνω από τους υπόλοιπους σβώλους από πηλό.
Ⓒ Το αγόρι διάλεξε εκείνον τον σβώλο, διότι του άρεσε ιδιαίτερα.
Ⓓ Η δασκάλα είπε στο αγόρι να χρησιμοποιήσει εκείνον τον σβώλο.

5. Τι απερίσκεπτο έκανε το αγόρι;

- Ⓐ Άφησε τον πηλό στον τροχό αγγειοπλαστικής.
Ⓑ Στριφονύριζε τον τροχό όσο πιο γρήγορα μπορούσε.
Ⓒ Έβαλε τον πηλό κοντά στο παράθυρο.
Ⓓ Πίεζε και σχημάτισε τον πηλό.

6. Το αγόρι έβαλε τον σβώλο από πηλό σε κίνδυνο. Ποιος ήταν αυτός ο κίνδυνος;

7. Πώς ένιωσε ο σβώλος από πηλό μόλις έφυγε το αγόρι από το εργαστήριο κεραμικής;

- Ⓐ Ικανοποιημένος
- Ⓑ Τρομαγμένος
- Ⓒ Θυμωμένος
- Ⓓ Περήφανος

8. Τι το εκπληκτικό συνέβη αφότου ο σβώλος από πηλό καθόταν δίπλα στο παράθυρο για πολλή ώρα; Γιατί ήταν τόσο εκπληκτικό κάτι τέτοιο για τον σβώλο από πηλό;

9. Ποιες λέξεις στην ιστορία δείχνουν ότι το κοριτσάκι ήξερε τι ήθελε να φτιάξει;

- Ⓐ «Τα δάχτυλά της ήταν ονειρεμένα».
- Ⓑ «Το κοριτσάκι είδε τον σβώλο από πηλό».
- Ⓒ «Το κοριτσάκι τον κρατάει προσεκτικά».
- Ⓓ «Τα χέρια της κινούνταν με σκοπό».

10. Να περιγράψεις τα διαφορετικά συναισθήματα, τα οποία είχε ο πηλός στην αρχή και στο τέλος της ιστορίας. Να εξηγήσεις γιατί άλλαξαν τα συναισθήματά του.

11. Το κοριτσάκι είναι σημαντικό πρόσωπο στην ιστορία. Να εξηγήσεις γιατί ήταν σημαντική γι' αυτό που έγινε.

12. Ο συγγραφέας της ιστορίας γράφει για τον σβώλο από πηλό λες και είναι άνθρωπος. Τι προσπαθεί ο συγγραφέας να σε κάνει να φανταστείς;

- Ⓐ Πώς είναι στη βροχή
- Ⓑ Πώς μπορεί να νιώθει ένας σβώλος από πηλό
- Ⓒ Πώς είναι να δουλεύεις με πηλό
- Ⓓ Πώς αισθάνεσαι όταν φτιάχνεις κάτι

13. Ποιο είναι το κύριο μήνυμα της ιστορίας;

- Ⓐ Είναι εύκολο να ζυμώνεις και να πλάθεις τους ανθρώπους όπως τον πηλό.
- Ⓑ Υπάρχει πολλή δυστυχία στον κόσμο.
- Ⓒ Όλα είναι πιο ευτυχισμένα, όταν αποκτήσουν έναν σκοπό.
- Ⓓ Η αγγειοπλαστική είναι ο καλύτερος τρόπος να κάνεις καλό στον κόσμο.